

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ: ГЛОБАЛЬНИЙ ВИМІР

*Матеріали
міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції*

*25 листопада 2016р.
Україна, м. Запоріжжя*

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
Запорізька державна інженерна академія
Відділ міжнародних зв'язків
Кафедра менеджменту організацій та управління проектами
Кафедра іноземних мов і лінгвістичних комунікацій

**СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ:
ГЛОБАЛЬНИЙ ВИМІР**

Матеріали
міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції
25 листопада 2016р.
Україна, м. Запоріжжя

Запоріжжя
2016р.

і характеризуються за допомогою словосполучення *underrepresented minorities*. Про існування проблеми расової дискримінації в США свідчить різке зростання кількості судових позовів робітників та службовців з приводу расової дискримінації. Такі позови навіть отримали власну назву - *racial-harassment suits*.

Більшість чорношкірих мешканців Нью-Йорка, наприклад, змушені звертатися за кредитом до фірм, що беруть дуже високий відсоток, оскільки «нормальні» банки відмовляють їм у позиції. Такі фірми одержали найменування , а практика відмови представникам етнічних меншин у кредитах на звичайних умовах позначається словом

Активісти «чорного руху» створили термін для характеристики сучасного становища негрів, «існування рабства в іншій формі, коли вся влада належить білим». Дотепер на території США діє «правило однієї краплі (тобто найменша домішка «африканської крові») дає підставу відносити громадянина США до категорії «чорношкірого».

Можна зробити висновок, що найбільш продуктивними сферами виявились „тероризм” та „дискримінація”. Саме у рамках цих понять було утворено найбільшу кількість новотворів. Така тенденція викликана подіями, що пов'язані з міжнародним тероризмом ХХ – ХХІ століть й оголошеною йому війною. Щодо „дискримінації”, то тут відіграв важливу роль концепт „американська мрія”, який складається з кількох понять, таких, як можливість досягти соціальних висот будь-якій людині, незалежно від походження та рівність. Однак здійснення «американської мрії» відбувається в умовах співіснування різних расових і етнічних груп, і в умовах мультикультуралізму, що і викликає певні суперечності. Ці дві сфер не втрачають своєї актуальності і сьогодні, а тому потребують особливої уваги науковців.

Список використаних джерел

1. Зацний Ю.А. Неологізми англійської мови 80-90 років ХХ століття / Ю.А. Зацний. – Запоріжжя: РА "Тандем-У", 1997. – 396 с.
2. Козьмик Г. О. Актуальні проблеми вивчення неології [Електронний ресурс] / Г.О. Козьмик, Т.О. Хейлик. – Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Dtr_gn/2008_1/files/GN108_22.pdf
3. Левицький А.Е. Актуальні проблеми розвитку неології (на матеріалі сучасної англійської мови) / А.Е. Левицький // Вісник Житомирського державного університету. – 2005. – Вип. 23. – С. 16-21.
4. Махачаєвілі. Р.К. Лінгвофілософські параметри інновацій англійської мови в техносфері сучасного буття: монографія / Р.К. Махачаєвілі. – Запоріжжя: ЗНУ, 2008. – 204 с.

УДК:378.147.016:[616.5+616.97]-057.875-054.6

И. Дмитренко,
доцент кафедри дерматовенерологии и косметологии
Запорожский государственный медицинский университет,
г. Запорожье
e-mail: innadmitrenko72@gmail.com

ОСОБЕННОСТИ ПРЕПОДАВАНИЯ ДЕРМАТОВЕНЕРОЛОГИИ РУССКОГОВОРЯЩИМ ИНОСТРАННЫМ СТУДЕНТАМ

До недавнего времени в системе высшего медицинского образования на клинических кафедрах преобладал нозологический принцип преподавания, в том числе и на кафедре дерматовенерологии. При этом студенты вначале приобретали теоретические знания о том или ином заболевании (изучали эти опатогенез, клинические проявления, особенности течения, основные принципы терапии больных), а затем пытались реализовать эти знания на практике [1]. В практической медицине основной задачей врача является оказание

квалифицированной медицинской помощи - постановка диагноза и назначение адекватного лечения, т.е. первостепенное значение имеет умение интерпретировать имеющиеся у больного симптомы и синдромы и умение использовать лабораторные и инструментальные методы диагностики заболеваний на основании багажа своих знаний.

В соответствии с этим, для успешного овладения навыками диагностики и лечения больного, в организации учебного процесса в медицинском ВУЗе требуются новые методологические подходы объединения теоретической и практической базы. Согласно учебно-методическим рекомендациям, базисные знания и умения, необходимые для изучения предмета «дерматовенерология», студенты приобретают при изучении анатомии, гистологии, физиологии, патологической физиологии, патологической анатомии, микробиологии и фармакологии. Большинство хронических дерматозов, в силу особенностей нейрогуморальной регуляции и наличия висцерокутанных и нейрокутанных, нейрогуморальных связей, возникают на фоне уже сформированной функциональной или органической висцеральной патологии, как бы «отражая» неблагополучие внутренней среды организма человека. К примеру, псориаз не является заболеванием только кожи, в последние годы достаточно широко используется термин «псориатическая болезнь», подчеркивая таким образом, что данное заболевание - это системная патология соединительной ткани с поражением суставов, сердечно-сосудистой системы, органов желудочно-кишечного тракта, печени, почек и др. органов, нарушением белкового и липидного обмена, при этом, патологию сердечно-сосудистой системы выявляют у 89% больных [2]. Соответственно, для изучения этой темы и для усвоения навыков обследования, диагностики, ведения и лечения больного псориатической болезнью недостаточно теоретической подготовки только по общемедицинским дисциплинам. Дерматовенерология является частью терапии, специализированным разделом терапии, для освоения которого необходимо иметь знания по инфекционным болезням, иммунологии, аллергологии, педиатрии, гастроэнтерологии, ревматологии, эндокринологии, методам лабораторной и инструментальной диагностики, клинической фармакологии, физиотерапии. Поэтому, путём повышения качества подготовки русскоязычных студентов специальности «лечебное дело» может быть реорганизация обучения с введением изучения предмета «Дерматовенерология» на 5 и 6 курсе медицинского ВУЗа и увеличением количества учебных часов. Учитывая современные требования, обучение будущих врачей должно быть максимально приближено к условиям практической работы. Суть занятия должна сводиться не только к запоминанию большого объема фактического материала, студенты должны осмысленно понимать, как эти знания применять у постели больного и упражнять их на практике. Большая часть времени на практическом занятии должна отводиться самостоятельной работе студентов, посвященной вопросам ведения конкретного больного в дерматологическом стационаре, или составлению обоснованных алгоритмов диагностики и лечения больного при моделировании ситуативных заданий, т.е. большая часть практического занятия должна проводиться с использованием «проблемного» метода обучения. Большинство студентов уверены, что прочитав главу учебника по заданной теме, уметь ответить на вопросы и пересказать материал означает хорошо подготовиться к занятию, но такое «школьное» понимание сути самоподготовки не соответствует требованиям не только дерматовенерологии, но и других клинических кафедр [3]. Самоподготовка к занятию при обучении на клинической кафедре подразумевает не только овладение информацией учебного материала и дополнительной литературы, но и осмысление этой информации. При попытке практической реализации своих знаний студенты испытывают значительные трудности, т.к. имеют возможность работать только с больными, с уже установленным окончательным диагнозом и уже получающими лечение. В связи с этим, созрела необходимость организационного слияния дерматологических стационаров и университетских кафедр - структур практического

здоровоохранения и научно-педагогических подразделений медицинского ВУЗа [4]. Специфика патологии у больных хроническими рецидивирующими дерматозами (аллергической, токсико-аллергической, аутоиммунной и пр. природы) требует наличия широкой диагностической базы и помощи врачей узкой специализации – гастроэнтерологов, аллергологов, педиатров, ревматологов, эндокринологов и др., поэтому необходимо также расширение профиля дерматологических лечебных подразделений и реструктуризация кожно-венерологических диспансеров.

Таким образом, повышение качества додипломной подготовки врачей общего профиля требует проведения ряда организационных и структурных преобразований.

Список использованной литературы

1. Бойко В.В., Макаров В.В. Перетяга Л.Е. Голосовая культура – неотъемлемая часть педагогической культуры преподавателя. // *Материалы XLVI учебно-методической конференции «Педагогічна культура викладача вищої школи» X*, 2012. – С.25-27.
2. Ozdemir M. Assessment of ischaemia-modified albumin level in patients with psoriasis / M. Ozdemir, A. Kiyici, A. Balevi et al. // *Clin Exp Dermatol*. 2012 Aug; 37(6):610-4. doi: 10.1111/j.1365-2230.2012.04384.x. Epub 2012 May 21. PMID: 22607558.
3. Зонова Ю.А. Использование динамических клинических задач в качестве активной методики обучения врачей-терапевтов // *Материалы межрегиональной научно-практической конференции, посвященной 10-летию Института поледипломного образования Кировской ГМА, г. Киров, 1 февраля 2008 г.* С. 14—15.
4. Казаков В.Н. // *Університетська Клініка*. – 2005. – Т.1, №1. – С.3-8.

УДК 378:61]:316.454.52:[316.35:81'243]

В. Жаворонкова,
викладач кафедри іноземних мов
Запорізького державного медичного університету,
м. Запоріжжя
e-mail: zhav.vika@mail.ru

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ

Об'єктивно існуюча в сучасних умовах потреба у фахівцях з високим рівнем іноземної комунікативної компетентності, яка передбачає використання іноземної мови як засобу спілкування у сфері майбутньої професійної діяльності, зумовлює особливе значення в умовах професійної підготовки в медичних університетах. Актуальність нашого дослідження визначається соціальним замовленням українського суспільства на фахівців медичної галузі, які б володіли англійською професійно орієнтованим діалогічним мовленням.

Слід відзначити, що освітньо-кваліфікаційна характеристика спеціаліста з напрямку 1101 «Медицина» конкретизує основні вимоги, які ставляться перед студентами медичних вищих навчальних закладів. Відповідно до цих вимог, як зазначає О. Кісельова, медичний працівник повинен володіти щонайменше однією іноземною мовою на професійному та побутовому рівнях [2]. У цьому контексті, з нашої точки зору, методично виправданим є розвиток іноземної комунікативної компетентності майбутніх лікарів, що передбачає формування у студентів англійської професійно орієнтованих знань, умінь і навичок.

Згідно з чинною програмою з англійської мови для професійного спілкування зміст навчальної дисципліни «Англійська мова за професійним спрямуванням» включає навчальну інформацію про аспекти мови (фонетика, лексика, граматика, стилістика), яка складає основу формування та розвитку умінь і навичок, пов'язаних із оволодінням чотирма видами